ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକୋଇଶତମ ସଂଖ୍ୟା

ପରିମାଣ ଅନୁଯାୟୀ

Jeff Pippenger
2023-12-16

ଆମେ ଯିଶାୟା ପୁସ୍ତକର ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛୁ, କାରଣ ଏହା ଯିଶାୟାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରେ। ସେହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ବର୍ଷାକୁ ଯଥାର୍ଥ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିବିଦ୍ୟା ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ସେହି ପଦ୍ଧତିବିଦ୍ୟାକୁ ଯେତେବେଳେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲେ ତାହାର ସମସ୍ତରୂପ ଅନୁଭବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ସେହି ଗୀତ, ଯାହା ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନମାନଙ୍କୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ—ଗାଇବାକୁ ଥିଲା, ଏହା ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଭାବେ ଅତିକ୍ରମିତ ହେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦାଖାବାଡ଼ିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଈଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଫଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ସେହି ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରିନଥିଲେ। ସେହି ଗୀତଟି ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧର ଆଧାରରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ରୋପଣ କରିଥିବା ଦାଖାବାଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ଠୋକରର ପଥରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ 1856 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିଆ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ "ସାତ ସମୟ", କିମ୍ବା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଈଶ୍ୱର ପ୍ରବେଶ ଅନ୍ୱେଷଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ଠାରୁ ସେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଉଗଳାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଗୁଅଡ଼ି ଗୁଛାଗୁଛିରେ ବାନ୍ଧାଯାଉଛନ୍ତି। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ଠାରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗାଇବାକୁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଲାଓଡିସିୟାର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହାରେ ସେହି ଠୋକର ପାଥର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯେହା "ଦେଖିବା" ଏବଂ "ଆସ୍ୱାଦନ କରିବା" ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ପାଥରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା କାହାକୁହେଁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ। ଯିଶାୟଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଲାଓଡିସିୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଉଛି ଯେ, ଯେକୌଣସି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଯଦି ଏହି ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚୟନ କରେ, ତେବେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ "ଶକ୍ତିକୁ ଧରିବା" ପାଇଁ ସମୟ ରଖିଛି, "ଯେପରି" ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ "ସହ ଶାନ୍ତି କରିପାରନ୍ତୁ", କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ "ସହ ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ" ଇଚ୍ଛୁକ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ସମୟରେ, ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ସୁଯୋଗ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସମୟଖଣ୍ଡରେ, ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ଯେମାନେ "ପୂର୍ବକାଳରେ ଲୋକ ନୁହେଁ" ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ "ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ଜନ୍ମିତ ଏକ ମୂଳ" କରିବେ, ଯେପରି ସେ "ମୂଳ ଧରିବେ", "ଫୁଲିଉଠିବେ ଓ କଳି ଧରିବେ, ଏବଂ ଜଗତର ପୃଷ୍ଠଭାଗକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ।" ଯାହା ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳକୁ ଫୁଲିଉଠିବା ଓ କଳି ଧରିବାକୁ କାରଣ କରେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ଉତ୍ତର ବର୍ଷା; କାରଣ ଯେ ମୂଳ ଫୁଲିଉଠିବା ଓ କଳି ଧରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ଧ୍ୱଜ ହେବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ, ଏବଂ ସେହି ଧ୍ୱଜ ହେଉଛି ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ।

> ସେହି ଦିନରେ ଯିଶୟଙ୍କ ଏକ ମୂଳ ଥିବେ, ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଠିଆ ହେବେ; ଜାତିମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜିବେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ଗୌରବମୟ ହେବ। ଯିଶାୟ 11:10.

ଶେଷ ବର୍ଷା 11 ସେପେ ୍ଟମ ୍ବର 2001 ଠାରୁ ଯିଶୟର ମୂଳକୁ ଫୁଲିବା ଏବଂ କୁଡ଼ି ଧରିବାକୁ କାରଣ ହେଲା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ସେହି ମୂଳ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ ଣ କରିଦେବ। ଯିଶାୟ ଗ୍ର ନ୍ଥ ର ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ ୟାୟରେ ଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସେହି କ୍ର ମୋନ୍ନ ତ ଇତିହାସ ଅଟେ, ଯାହା ଦାନିୟେଲ ଗ୍ର ନ୍ଥ ର ପ୍ର ଥମରୁ

ତୃତୀୟ ଅଧ ାୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ ୍ଲାମର ମୁକ୍ତ ି ଏବଂ ତତ କ୍ଷଣାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ ସହିତ 11 ସେପେ ଟମ୍ ବର 2001 ରେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବାବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷା ଛିଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା।

> "ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ 'ସେହି ସଙ୍କଟକାଳର ଆରମ୍ଭ'ର ଅର୍ଥ, ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟକୁ ସୂଚାଏ ନାହିଁ; ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବାର ଠିକ୍‌ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମୟକୁ ସୂଚାଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିପଥରେ ଥିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କଟ ଆସୁଥିବ, ଏବଂ ଜାତିମାନେ କରୁଦ୍ଧ ହେବେ, ତଥାପି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ନ ପାରନ୍ତୁ ବୋଲି ସେମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯିବେ। ସେହି ସମୟରେ 'ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,' ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜକରଣ, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ ଏବଂ ସାତ ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବା ସମୟରେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଦାଁଡି ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।" Early Writings, 85.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଛୋଟ ସମୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋକ୍ଷର ଦ୍ୱାର ଏବେ ମଧ ଖୋଲା ରହେ। ସେ ଯେ "ସଙ୍କଟକାଳ" ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେହି ମହାସଙ୍କଟକାଳରୁ ପୃଥକ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମାପ୍ତ ହେଲେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ଏହାକୁ, ମାଇକେଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏଥିବା ମହାସଙ୍କଟକାଳ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ "କ୍ଷୁଦ୍ର ସଙ୍କଟକାଳ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ। "କ୍ଷୁଦ୍ର ସଙ୍କଟକାଳ" ସେହି ଅବଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତା ରବିବାର-ନିୟମ ସହ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରବିବାର-ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଓ ବିଚାର "ଛିଟାଣ" ରୂପେ ଘଟୁଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ସମୟରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ସେହି ସମୟ—ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା, ଯାହା "ସତେଜତା" ମଧ ଅଟେ, "ଛିଟାଣ" ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଢାଳିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ। ସେହି ସମୟରେ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରେ; ଏବଂ କେହି କେହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଆଉ କେହି କେହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। କେହି କେହି ଏତିକି ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି ଯେ କିଛି ଘଟୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା କ'ଣ ତାହା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି ଠିଆ ହେଉଥାନ୍ତି।

> "ଅନେକେ ପୂର୍ବବର୍ଷାକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଗ୍ର ହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତ ି। ଏହିପରି ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱ ର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଲାଭର ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ା କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ସେମାନେ ପାଇନାହାନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଆଶା କରୁଛନ୍ତ ି ଯେ, ଏହି ଅଭାବ ଉତ୍ତ ରବର୍ଷା ଦ୍ୱ ାରା ପୂରଣ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଅନୁଗ୍ର ହର ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ପ୍ର ଚୁରତା ଦିଆଯିବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟ ଖୋଲିବାକୁ ଉଦ୍ୟ ତ ଅଛନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଭୟାବହ ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତ ି। ନିଜ ଆଲୋକ ଓ ଜ୍ଞ ାନ ଦେଇ ମାନବ ହୃଦୟରେ ପରମେଶ୍ୱ ର ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତ ି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିରନ୍ତ ର ଅଗ୍ର ସର ହୋଇ ଚାଲିବା ଉଚିତ। ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ବ୍ୟ କ୍ତ ି ନିଜ ନିଜ ଆବଶ୍ୟ କତାକୁ ଉପଲବ୍ଧ ି କରିବାକୁ ହେବ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ବାସ ପାଇଁ ହୃଦୟକୁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଅଶୁଚିତାରୁ ଶୂନ୍ୟ କରାଯାଇ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ପାପସ୍ୱ ୀକାର ଓ ପାପତ୍ୟ ାଗ ଦ୍ୱ ାରା, ଗଭୀର ଆନ୍ତ ରିକ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଦ୍ୱ ାରା, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପିତ କରିବା ଦ୍ୱ ାରା, ପ୍ର ାରମ୍ଭ ିକ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ପେନ୍ତେ କୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ଭରପୂର ଉଣ୍ଡ ାଳି ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ଏକେଇ କାର୍ଯ୍ୟ , କେବଳ ଅଧିକ ମାତ୍ର ାରେ, ବର୍ତ୍ତ ମାନ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ସେତେବେଳେ ମାନବ ପକ୍ଷ କୁ କେବଳ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ଓ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ର ଭୁ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷ ା କରିବା ମାତ୍ର ଥିଲା। କାର୍ଯ୍ୟ ର ଆରମ୍ଭ କର୍ତ୍ତ ା ପରମେଶ୍ୱ ର, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ସେ ନିଜେ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ରେ ମନୁଷ୍ୟ କୁ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ କରି। କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବବର୍ଷା ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତୀକୀକୃତ ଅନୁଗ୍ର ହକୁ କୌଣସିପରି ଅବହେଳା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜେ ପାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତ ି, ଅଧିକ ଆଲୋକ ପ୍ର ାପ୍ତ କରିବେ। ଯଦି ଆମେ ସକ୍ର ିୟ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ିୟ ଗୁଣାବଳୀର ପ୍ର କାଶରେ ପ୍ର ତିଦିନ ଅଗ୍ର ସର ହେଉନାହୁଁ, ତେବେ ଉତ୍ତ ରବର୍ଷାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଚିହ୍ନ ିପାରିବୁ ନାହିଁ। ସେହିଟି ଆମ ପାଶପାଶ୍ୱ ର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଉପରେ ପଡୁଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ନ ଜାଣିପାରିବୁ, ନ ଗ୍ର ହଣ କରିପାରିବୁ।" Testimonies to Ministers,

506, 507.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ପଡୁଛି, ଏବଂ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଏହାକୁ ପରିଚୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହିକାରଣରୁ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି; ଆଉ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଏହାକୁ ପରିଚୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହିକାରଣରୁ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ ମଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ପରିଚୟ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା କେବଳ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଅନୁଭବ ନୁହେଁ; ଏହା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଅନୁଭବ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଠିକ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ପଦ୍ଧତିକୁ ପରିଚୟ କରିବା ବିନା, ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦୟ ଓ ପତନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପ୍ରାୟଃ ଅସମ୍ଭବ।

ଜଗତଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିବା ପତାକାକୁ ଯିଶାୟା "ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଯାକୋବରୁ ଆସୁଥିବାମାନେ" "ମୂଳ ଧରନ୍ତି"। ଯେଉଁମାନେ "ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ", ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ "ଇସ୍ରାଏଲ" ବୋଲି ମଧ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେହିଁ ପ୍ରଥମେ ପୁଷ୍ପିତ ଓ କୋରକିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି। ପ୍ରକୃତିର ନିୟମମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ନିୟମମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରକୃତି ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ—ଉଭୟଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ବିଧିଦାତା ଏକେ। ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଭିଦ ଫଳ ଧାରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, କୋରକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ଭାବେ ତାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ସୁପ୍ତାବସ୍ଥାରୁ ବାହାରିବାକୁ ପଡେ, ଏବଂ ପରେ ପୁଷ୍ପ ଆସେ। "ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ" ଥିବା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ବର୍ଷାର ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ଉଝାଡ଼ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ଏହା ଗୋଟିଏ "ଛିଟା" ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ପତାକା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ଜଗତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଝାଡ଼ରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

ଯିଶାୟା ଗ୍ରନ୍ଥର ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ବର୍ଷାର ଛିଟାଇବାର ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁକୁ କଳିଗୁଡ଼ିକ "ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ" ବେଳେ ଘଟୁଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମେ "ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ" ବେଳେ, ସେହି ବର୍ଷାକୁ "ପରିମାଣରେ" ଢାଳାଯାଉଥିବାରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। "ପରିମାଣରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ।" 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଛିଟାଇବା "ପରିମାଣରେ" ଢାଳାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କାରଣ ସେ ସମୟରେ ଗହୁଁ ଓ ନିର୍ବଳ ଘାସ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଠି ମିଶିଥିଲେ।

> "ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆତ୍ମ ।ଙ୍କ ର ସେହି ମହାନ ଉତ୍ତେ ଳନ, ଯାହା ତାଙ୍କ ର ମହିମାଦ୍ୱ ।ରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ, ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଆମେ ଏକ ଏମନ୍ତ ି ଜନସମୁଦାୟକୁ ପାଉନାହୁଁ, ଯେଉଁମାନେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଛନ୍ତ ି ଏବଂ ଅନୁଭବଦ୍ୱ ।ରା ଜାଣନ୍ତ ି ଯେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସହିତ ସହକର୍ମୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ। ଯେତେବେଳେ ଆମ ପାଖରେ ଖ୍ରୀ ।ଷ୍ଟ ଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ି, ସର୍ବାନ୍ତ ଃକରଣୀୟ ଉତ୍ସ ର୍ଗ ଥିବ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ।ଙ୍କ ର ଅପରିମିତ ଉତ୍ତେ ଳନଦ୍ୱ ।ରା ଏହି ତଥ୍ୟ କୁ ସ୍ୱ ୀକାର କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମଣ୍ଡ ଳୀର ସର୍ବାଧିକ ଅଂଶ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସହିତ ସହକର୍ମୀ ନୁହନ୍ତ ି, ସେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏହା ହେବ ନାହିଁ। ସ୍ୱ ।ର୍ଥପରତା ଏବଂ ଆତ୍ମ ଭୋଗ ଯେତେବେଳେ ଏତେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ର କାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏମନ୍ତ ି ଏକ ମନୋଭାବ ପ୍ର ବଳ ହୁଏ ଯାହାକୁ ଯଦି ଶବ୍ଦ ରେ ବ୍ୟ କ୍ତ କରାଯାଏ, ତେବେ କାଇନଙ୍କ ସେହି ଉତ୍ତ ରକୁ ପ୍ର କାଶ କରିବ,—'ମୁଁ କି ମୋର ଭାଇଙ୍କ ର ରକ୍ଷ କ?'—ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ।ଙ୍କ ୁ ଉତ୍ତେ ଳି ପାରିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟ , ଯଦି ଚାରିଦିଗରେ ଦ୍ରୁ ତ ଘନୀଭୂତ ହେଉଥିବା ସେହି ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତ ି ଯେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତ ୁର ଶେଷ ସନ୍ନ ି କଟ, ସତ୍ୟ କୁ ଜାଣୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ର ସୁପ୍ତ ଶକ୍ତ ି କୁ ଜାଗ୍ର ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଯେ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତ ିମାନ ହେଇଆସୁଥିଲା, ତାହାର ଅନୁପାତରେ ଅନ୍ଧ କାର ଏହି ପ୍ର ।ଣମାନଙ୍କ ୁ ଆକ୍ର ।ନ୍ତ କରିବ। ଶେଷ ହିସାବ-ନିକାଶର ମହାନ ଦିନରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଉଦାସୀନତା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିପାରିବା ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ନ୍ୟ ।ୟସଙ୍ଗ ତ ଆଭାସମାତ୍ର ମଧ ନାହିଁ। ସେମାନେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ର ପବିତ୍ର ସତ୍ୟ ର ଆଲୋକରେ ଜୀବନଯାପନ କଲେ ନାହିଁ, ଚାଲିଲେ ନାହିଁ, କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଆଚରଣ, ସହାନୁଭୂତି, ଓ ଉତ୍ସ ।ହଦ୍ୱ ।ରା ପାପାନ୍ଧ କାରାଚ୍ଛ ନ୍ନ ଜଗତକୁ ଏହା ପ୍ର କାଶ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ସୁସମାଚାରର ଶକ୍ତ ି ଏବଂ ବାସ୍ତ ବତାକୁ ଖଣ୍ଡ ନ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ,—ଏହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ।" Review

and Herald, July 21, 1896.

ଯିଶାୟା ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଉଣ୍ଡେଇବାର ଆରମ୍ଭର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ—ଯେତେବେଳେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ମୂଳ ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଯାଇ ପୃଥିବୀ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, “ମାପରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ।” ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷାକୁ “ଛିଟା” ବୋଲି ମାପାଯାଉଛି, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଶେଷ ବର୍ଷା, “ଆମ ଚାରିପାଖରେ ସବୁଠାରେ ହୃଦୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ନ ବୁଝିପାରିବୁ, ନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ।”

ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏମିତି ଏକ କଳିସିଆକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେହିମାନଙ୍କ ସହ ମିଶ୍ରିତ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଷାର ପତନକୁ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଅପରିମିତ ଭାବରେ ବର୍ଷାଇଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ମିଶ୍ରଣ ଆଉ ରହେ ନାହିଁ; ଏହାକୁ ସେ ଏହିପରି କହି ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି: “ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣପୂର୍ବକ ସମର୍ପଣ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅପରିମିତ ଉଣ୍ଡେଇଦେବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; କିନ୍ତୁ କଳିସିଆର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅଂଶ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସହକର୍ମୀ ନୁହନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ହେବ ନାହିଁ।”

ମଣ୍ଡଳୀର ବଡ଼ ଅଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧିକାଂଶ, ମାଥିଉ ପଚିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି, କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ “ଅନେକ” ଆହ୍ୱାନିତ, କିନ୍ତୁ “ଅଳ୍ପ” ମନୋନୀତ। ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନେ, ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବରୁ ଘଟୁଥିବା ମଧରାତ୍ରିର ସଙ୍କଟକାଳରେ, ଦୈବ-ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ପୃଥକ୍ କରାଯାଆନ୍ତି। ଏହି ପୃଥକ୍କରଣ ଏମିତି ଜନସମୂହ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଉତ୍ତରବର୍ଷାରେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଣ୍ଡାଳନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ “ଏକ ଦିନରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଜାତି” ହେବେ। ତାହାପରେ ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବ ଏବଂ ଫଳରେ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ।

ଯିଶାୟା ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା “ପରିମାଣରେ” ଢାଳିଦିଆଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ରେ, “ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ।” “ପରିମାଣରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ବାହାରେ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ।” ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ର ଘଟଣା ତୁରନ୍ତହିଁ ଜଗତରେ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଏକ ବିବାଦର ବିଷୟ ହେଲା। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—କୁଡ଼ି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ ମଧ—ସେହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଇସ୍ଲାମର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ବିରୋଧରେ, କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଶ୍ୱବାଦୀ ଷଡଯନ୍ତ୍ର ବୋଲି ଧାରଣାର ପକ୍ଷରେ, ତର୍କ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଆସୁଛି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଛିଟାଣିର ଆଗମନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିବାଦ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜଗତରେ ଯେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଚାଲିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେବଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ “ବିବାଦ” ନୁହେଁ। ସେହି ବିବାଦ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭଳି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଟେ।

> “ଏକ ଅବସରରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରେ ଥିଲି, ରାତ୍ରିବେଳେ ମୋତେ ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ, ଭବନଗୁଡ଼ିକ ତଳ ଉପରେ ତଳ ଉଠି ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେଉଥିଲା। ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରୋଧକ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକ ଓ ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କର ଗୌରବ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ଉଚ୍ଚ, ଆଉ ଉଚ୍ଚତର ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କରେ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ଯେମାନଙ୍କର ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ସେମାନେ ନିଜକୁ ପଚାରୁନଥିଲେ: ‘ଆମେ କିପରି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିପାରିବୁ?’ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାରେ ନଥିଲେ।”

> “ମୁଁ ଭାବିଲି: ‘ହାୟ, ଯେମାନେ ଏପରିଭାବେ ନିଜ ସମ୍ପ ଉ ି ନିବେଶ କରୁଛନ୍ତ ି, ସେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କ ର ଚର୍ଯ୍ୟ ାକୁ ପରମେଶ୍ୱ ର ଯେପରି ଦେଖନ୍ତ ି ସେପରି ଦେଖିପାରନ୍ତେ ! ସେମାନେ ଭବ୍ୟ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର କରୁଛନ୍ତ ି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବ୍ର ହ୍ମ ାଣ୍ଡ ର ଶାସକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ିରେ ସେମାନଙ୍କ ର ଯୋଜନା ଓ ଉପାୟଚିନ୍ତ ା କେତେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ! ସେମାନେ ହୃଦୟ

ଓ ମନର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହ ଏହା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିପାରିବେ। ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ—ଏହାକୁ ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି।'"

"ଯେପରି ଏହି ଉଚ୍ଚ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମିତ ହୋଇଉଠୁଥିଲା, ସେପରି ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ବରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ ଯେ, ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥତୃପ୍ତି ପାଇଁ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କର ଇର୍ଷ୍ୟା ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ଧନ ଅଛି। ସେମାନେ ଏପରି ଭାବରେ ଯେ ଧନ ବିନିୟୋଗ କରୁଥିଲେ, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଦାବିଦ୍ୱାରା, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁରଭାବେ ଦମନ କରି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଭୁଲିଗଲେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟାପାରିକ ଲେନଦେନର ହିସାବ ରଖାଯାଏ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟାୟ ଚୁକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଟମୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି। ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେବେ ନିଜମାନଙ୍କର କପଟ ଓ ଉଦ୍ଧତତାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏମିତି ଏକ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବେ ଯାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶିଖିବେ ଯେ ଯିହୋବାଙ୍କର ସହିଷ୍ଣୁତାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମା ଅଛି।"

"ତାପରେ ଯେ ଦୃଶ୍ୟଟି ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଲା, ସେଥିଲା ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡର ଏକ ଭୟଙ୍କର ସତର୍କ ସଙ୍କେତ। ଲୋକମାନେ ସେହି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ କଥିତ ଭାବେ ଅଗ୍ନିରୋଧକ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି କହିଲେ: "ଏଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ।" କିନ୍ତୁ ସେହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ଗୁଡ଼ା ଦ୍ରବ୍ୟରେ ତିଆରି, ସେପରି ଦଗ୍ଧ ହୋଇଗଲା। ଅଗ୍ନିନିର୍ବାପଣ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏହି ବିନାଶକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କିଛିମଧ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ଅଗ୍ନିନିର୍ବାପକମାନେ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଚାଳନା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ।" Testimonies, volume 9, 12, 13.

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ପରେ ସତ୍ୱରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏପରି ଅନୁଚ୍ଛେଦମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ଏହା କିପରି ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଭବନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ ହୋଇପାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଗ୍ନିନିବାରଣ ଯାନମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡକୁ ରୋକିପାରିଲେ ନାହିଁ? ଯେଉଁ ଲେଖନୀମାନଙ୍କୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖିତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେହି ଲେଖନୀରୁ ଏପରି ଏକ ଅନୁଚ୍ଛେଦ, ଏପରି ଏକ ପୂରଣ ପରେ, ଘରଛାଦମାନରୁ ଘୋଷିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା କି?

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଛିଟାଣିର ଆଗମନ—ଯାହା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀସୂଚକ "ବିବାଦ"ର ଆଗମନକୁ ସୂଚିତ କରେ—ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷ ବିଦ୍ରୋହକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ; କାରଣ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେହି ଜଣଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସରଳ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

"ଶୟତାନ ... ସଦା ମିଥ୍ୟାକୁ ଆଗକୁ ଠେଲୁଛି—ସତ୍ୟରୁ ଦୂରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ। ଶୟତାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଶେଷ ଧୋଖା ଏହା ହେବ ଯେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଦେବ। 'ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି' (ହିତୋପଦେଶ 29:18)। ଶୟତାନ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମଦ୍ୱାରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ କାମ କରିବ।"

"ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମିତି ଏକ ଘୃଣା ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବ, ଯାହା ଶୟତାନୀୟ ହେବ। ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ କଳିସିଆମାନଙ୍କର ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆସ୍ଥାକୁ ଅସ୍ଥିର କରିଦେବା; କାରଣ ଏହା ହେଉଛି: ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଚେତାବନୀ, ତିରସ୍କାର ଓ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଶୟତାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପ୍ରତାରଣାମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ଓ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭ୍ରମମାନଙ୍କରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପଥ ରହିବ ନାହିଁ।" Selected Messages, book 1, 48.

ଗହମ ଓ କଣ୍ଟାଗଛ—ଉଭୟଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସୂଚକ ବନ୍ଧନ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଆତ୍ମା ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ; ଏହା ସେହି କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ବିଦ୍ରୋହର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା 1863 ମସିହାରେ ବାଇବେଲ ବିରୋଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

> “ଆମେ ଏକ ଜନସମୂହ ଭାବେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜନଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗରୁ ସତ୍ୟ ର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ଦାବି କରୁଛୁ। ତେଣୁ ଆମର ଜୀବନ ଓ ଚରିତ୍ର ଏପରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହେବା ଉଚିତ। ସେହି ଦିନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ, ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମୀମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶସ୍ୟ ପରି ଗାଠିଗୁଡ଼ିକରେ ବାନ୍ଧାଯିବେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ତୁଷ ପରି ଶେଷ ମହାଦିନର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବେ। କିନ୍ତୁ ଗହମ ଓ ତୁଷ ‘ଫସଲ କାଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାସଙ୍ଗେ ବଢ଼ିଥାଏ।’” Testimonies, volume 5, 100.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ କିପରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ଅବହେଳା କରିପାରେ, ଯାହା ସିଧାସଳଖ କୁହେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକରୁ ତିନି ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେବ?

> “ଏବେ କି ଏହି କଥା ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଛି ଯେ, ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ନ୍ୟୁୟର୍କ ଏକ ଜ୍ୱାରତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସଫା କରାଯିବ? ଏହା ମୁଁ କେବେ ବି କହିନାହିଁ। ମୁଁ କହିଛି, ସେଠାରେ ଏକ ପରେ ଏକ ତଳ ହୋଇ ଉଠୁଥିବା ସେହି ବିଶାଳ ଭବନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, ‘ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ କମ୍ପାଇବା ପାଇଁ ଉଠିଦଣ୍ଡିଲେ, କେତେ ଭୟାବହ ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ! ତାହାବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3 ର କଥାଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବ।’ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଉପରେ କ’ଣ ଆସୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ମୋ ପାଖରେ ବିଶେଷ କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେଠାରେ ଥିବା ସେହି ବିଶାଳ ଭବନମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଘୁରାଣ ଓ ଉଲଟାଇଦେବା କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଭୂଇଁକୁ ପକାଯିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ କଥା, ତାଙ୍କ ପରାକ୍ରମୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ସ୍ପର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିଶାଳ ସଂରଚନାମାନେ ଧସିପଡ଼ିବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ, ଯାହାର ଭୟାବହତା ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହୁଁ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ଆମେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଉଠାଇଛୁ, ସେହିଟା ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001ରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲେ କି ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେ ବିଷୟକୁ ଆମେ ସମ୍ବୋଧନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ସେହା ହେଲା ସେହି ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା “ବିବାଦ”। ସେହି ବିବାଦ ସଠିକ କିମ୍ବା ଭୁଲ ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ଥିଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ 1863 ମସିହାରେ ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଚଉଦଟି ନିୟମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏବେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନର କୌଣସି ପୁସ୍ତକ କିଣି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହାକି ପୁନଃପୁନି ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ ରୋମାନ କାଥୋଲିକତାର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇନଥାଏ। 1863 ରୁ 2001 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ, ଯେହି ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନ ମୂଳତଃ ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ସରାଇ ରୋମାନ କାଥୋଲିକତା ଏବଂ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର, ପଦ ଏକରୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେବା ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ “ବିବାଦ” ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ଥିଲା।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଯିଶାୟାର ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର “ବିତର୍କ” ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ସତ୍ୟ କ’ଣ, ଆମେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ କ’ଣ, ଏବଂ ବାଇବେଲର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ—ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରଠାରୁ ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ—ଏ ସବୁ ଆମେ ନିଜେ ଜାଣିବା ଉଚିତ।” The 1888 Materials, 403.